

**การบริหารงานวิชาการตามทรรศนะของครูในโรงเรียน
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี***

**Academic Administration as Perceived by Teachers in Schools
under The Local Government, Chonburi Province**

นพเก้า เจียกุล**
ดร.อรุณรัตน ชุมชัยยา***

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการตามทรรศนะของครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการตามทรรศนะของครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี และเพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามทรรศนะของครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิหลังของครู โดยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี จำนวน 302 คน เก็บข้อมูลได้ 295 คน คิดเป็นร้อยละ 97.68 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามค่าความเชื่อมั่นเท่ากัน 0.965 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ $t - test$ และ $F - test$

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 77.29 อายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.85 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 67.80 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.17
2. ทรรศนะของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี พนวจ ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพ ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ และด้าน การนิเทศศึกษาในสถานศึกษา
3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พนวจ ทรรศนะของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิหลังของครู ด้านเพศ อายุ การศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ต่างกันในการพนวจ พนวจไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ/ ทรรศนะของครู/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

*วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

**นิสิตหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

***รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

Abstract

The purposes of this survey research were to study and to compare academic administration as perceived by teachers in schools under the local government, Chonburi Province, classified by the background of teachers. The samples used of this research were 295 teachers in schools under the local government, Chonburi Province. A questionnaire with the reliability of 0.965 was used as a tool for data collecting. Frequency, percentage, means, standard deviation, t - test and F – test were used as the statistics for data analysis

The Research results were as follows :

1. 77.29 percent of the samples were female. Out of all, 30.85 percent of them were between 31-40 years of age, 67.80 percent of educational level were bachelor degree and around 5-10 years of working experience at 30.17 percent.

2. The overall degree of the academic administration as perceived by teachers in schools under the local government, Chonburi Province were at high level. Considering of aspect in order, each was at the same high level, namely curriculum, develop learning activities, Measurement and evaluation of learning, quality of education assurance, provision of learning materials and internal supervision in school.

3. The results of testing the hypothesis that the opinions of teachers to academic administration of the schools under the local government, Chonburi. Backgrounds of teachers by gender, age, education, and experience in working in different schools as a whole showed no significant difference.

Keywords: Academic Administration/ Teachers point of view/ Local government

บทนำ

การบริหารงานวิชาการ เป็นงานที่สำคัญสั่งหัวบ
ผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการ
เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะ
เกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็น
จุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้วัด
ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร การบริหาร
งานวิชาการจะเปลี่ยนแปลงไปตามสาระสำคัญของ
หลักสูตรและนโยบายการบริหารของหน่วยงานระดับ
กรม เช่น การเร่งรัดในการพัฒนาคุณภาพการบริหาร
การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การเรียนการสอน การนิเทศ
และการประเมินคุณภาพภายใน ตลอดจนเปิดโอกาสให้

ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา เป็นต้น
กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้นอกจากส่งผลโดยตรงต่อนักเรียน
แล้ว ยังส่งผลต่อการบริหารการศึกษานิระดับชาติอีกด้วย
การดำเนินการทางวิชาการจึงต้องอาศัยความ
ร่วมมือจากทุกฝ่าย ลำพังผู้บริหารสถานศึกษาเพียงฝ่าย
เดียวไม่สามารถจะเป็นผู้ชี้นำได้ทุกเรื่อง ใน การบริหาร
งานวิชาการจึงจำเป็นที่คณะกรรมการ ที่มีงาน หรือแม้แต่
คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการ
บริหาร ดังแต่การแสดงความคิดเห็น การวางแผน การ
ตัดสินใจ การปฏิบัติ การติดตามตรวจสอบและประเมิน
ผล ทั้งนี้เพื่อประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการทั้ง
ในเชิงคุณภาพและปริมาณที่มีต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ

สภาพปัจจุบันของงานวิชาการนั้น หากสถานศึกษาได้จัดการดำเนินงานวิชาการให้มีจุดอ่อน หรือจุดกพร่อง จะเป็นสาเหตุให้ประสิทธิภาพของงานวิชาการด้อยลง และส่งผลต่อประสิทธิผลของงานวิชาการให้ตกต่ำ ที่เราเรียกว่าการศึกษาด้อยคุณภาพ หรือ การศึกษามีไม่ได้มาตรฐาน อย่างไรก็ตามอาจกล่าวได้ว่า วิชาการประเด็นเดียวส่งผลกระทบกระเทือนไปสู่วิชาการ เชิงพุทธิกรรมและวิถีชีวิตโดยรวมทั้งหมด จึงทำให้เกิดปัญหาอย่างรุนแรงถึงขั้นเรียกว่า ปัญหาวิกฤต

มีสาเหตุหลายประการที่ส่งผลให้งานวิชาการตกต่ำหรือด้อยคุณภาพ ได้แก่ 1) ความไม่ทันสมัยของหลักสูตร ขาดการพัฒนาหรือการปรับปรุงหลักสูตรทั้งหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรท้องถิ่น และหลักสูตรสถานศึกษา 2) เนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้มีการปรับให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน 3) การจัดกระบวนการเรียนการสอน ครุผู้สอนส่วนใหญ่ในทุกระดับการศึกษาจะสอนโดยใช้รูปแบบเดิมๆ มีการปรับปรุงน้อยมาก เนื่องด้วยขาดแคลนอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องอำนวยความสะดวกฯ ที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน 4) การจัดรูปแบบการเรียนการสอนเป็นแบบท่องจำ และเรียนในห้องเรียนเกือบทั้งหมดของเวลาเรียนจริงๆ ขาดการบูรณาการการเรียนรู้ในเก็บทุกสาขาวิชาและทุกระดับ 5) ขาดการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารให้ความสนใจกับงานอื่นๆ ของสถานศึกษามากกว่างานวิชาการ ซึ่งเป็นสิ่งที่บอกเหตุให้ด้วยงานวิชาการกำลังด้อยคุณภาพ 6) สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และองค์กรสังคมอื่นๆ ในกรณีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการน้อยมาก 7) สถานศึกษาที่ไม่ผ่านการประเมินมาตรฐานภายนอก จำกัด้งานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชนมีเป็นจำนวนมาก สาเหตุต่างๆ ที่ได้กล่าวมา เป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น (สันติบุญกิริย์, 2550, หน้า 19)

ดังนั้นในการบริหารงานวิชาการจึงต้องกระทำอย่างรอบคอบรัดกุมและเหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดคุณภาพแก่การจัดการศึกษาอย่างแท้จริง โดยเฉพาะโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้บริหารห้องถิ่น ชุมชน และผู้ปกครอง เห้ามานี้บทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตลอดจนดูแลช่วยเหลือในด้านต่างๆ เพื่อให้การศึกษาของบุตรหลานในท้องถิ่นได้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ด้วยสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่อง การบริหารงานวิชาการตามที่รรศน์ของครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิชาการ ด้านการสอนของครูให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการตามที่รรศน์ของครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี
- เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามที่รรศน์ของครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิหลังของครู

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการตามที่รรศน์ของครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี ดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน (Yamane) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นครุผู้สอนรวมทั้งสิ้น 302 คน เก็บข้อมูลได้ 295 คน คิดเป็นร้อยละ 97.68 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยผ่านการเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ

0.965 แล้วนำแบบ สอนตามไปจัดพิมพ์แบบสอนตามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t -test วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (The Scheffe Method)

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอนตาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 228 คน คิดเป็นร้อยละ 77.29 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 30.85 ระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 67.80 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 5-10 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 30.17

การบริหารงานวิชาการตามทรรศนะของครู ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด ชลบุรี พบร่วมกับ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน โดยเรียนลำดับจากน้อยไปมากดังนี้ ด้านบริหารงานหลักสูตร ด้านการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพ ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ซึ่งการพิจารณาเป็นรายด้าน มีผลดังนี้

1. ด้านบริหารงานหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ทรรศนะของครูที่มีต่องานด้านบริหารงานหลักสูตร อันดับแรก คือ เปิดโอกาสให้คณะครุภมีส่วนร่วมในการจัดทำสาระหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา รองลงมา คือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาต่างๆ อย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้ครูเข้าอบรมเพื่อมีความรู้เรื่องหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ มีการประเมินการใช้หลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสม กับผู้เรียนและท้องถิ่นของสถานศึกษา

2. ด้านการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็น

รายประเด็นพบว่า ทรรศนะของครูที่มีต่องานด้านการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ อันดับแรก คือ ส่งเสริมให้ครูเข้าอบรมเพื่อมีความรู้ในการพัฒนาแผนการสอนและการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา รองลงมาคือส่งเสริมให้ครูสามารถใช้สื่อนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ครูสามารถจัดรูปแบบกิจกรรมการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ มีการติดตามการนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนการเรียนการสอน

3. ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ทรรศนะของครูที่มีต่องานด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ อันดับแรก คือ ส่งเสริมให้ครูใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน รองลงมาคือ ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนแก่ครูผู้สอนอย่างพอเพียง และส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูผู้สอนมีความรู้ในการผลิตสื่อการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ มีระบบการจัดเก็บรักษา การเบิกใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตและการใช้สื่อที่สะดวก รวดเร็ว

4. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ทรรศนะของครูที่มีต่องานด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ อันดับแรก คือ ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูผู้สอนดำเนินการวัดผลระหว่างเรียนตามสภาพจริง ด้วยวิธีการที่หลากหลาย รองลงมาคือ มีการวางแผนงาน การวัดผลประเมินผลของสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน และจัดเอกสารการวัดผลประเมินผลแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้องชัดเจนเหมาะสมตามแนวของหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ ส่งเสริมให้ครูเข้าอบรมเพื่อมีความรู้ในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ที่ปรึกษาของครุที่มีต่องานด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา อันดับแรก คือ มีการวางแผนการดำเนินงานการจัดการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างชัดเจน รองลงมาคือ ส่งเสริมให้ครุที่มีความรู้ ความสามารถได้มีส่วนร่วม ใน การนิเทศภายในแก่เพื่อนครุผู้สอนร่วมกับผู้บริหาร และติดตามประเมินผลการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมต่างๆ และวางแผนทางการปรับปรุงแก้ไขร่วมกับครุผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ จัดการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของครุด้วยการเขียนข้อเรียน การสังเกตแนะนำการสอนอย่างสม่ำเสมอ

6. ด้านการประกันคุณภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ที่ปรึกษาของครุที่มีต่องานด้านการประกันคุณภาพ อันดับแรก คือ มีปฏิทินปฏิบัติงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน รองลงมาคือ มีการวางแผนการปฏิบัติงานเพื่อความคุณและพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และมีการรวบรวมผลการประเมินตามโครงการ/กิจกรรมอย่างครบถ้วน ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ จัดทำรายงานเผยแพร่การประเมินเพื่อการประกันคุณภาพให้ผู้เกี่ยวข้องและสาธารณะได้รับทราบ

ผลการทดสอบสมมติฐาน การบริหารงานวิชาการตามที่ปรึกษาของครุในโรงเรียนสังกัดองค์กร ปักธงชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการประเมินผลการปฏิบัติงานในโรงเรียน มีผลดังนี้

1. ครุผู้สอนที่มีเพศต่างกัน มีที่ปรึกษาที่บริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปักธงชัย สำนักงานเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน ($t = .736$, $p = .383$) ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

2. ครุผู้สอนที่มีอายุต่างกัน มีที่ปรึกษาที่บริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปักธงชัย สำนักงานเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน ($F = .077$, $p = .972$) ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

3. ครุผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีที่ปรึกษาที่บริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปักธงชัย สำนักงานเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน ($F = .423$, $p = .737$) ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

4. ครุผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงเรียนต่างกันมีที่ปรึกษาที่บริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปักธงชัย สำนักงานเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน ($F = .423$, $p = .737$) ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การบริหารงานวิชาการตามที่ปรึกษาของครุในโรงเรียนสังกัดองค์กรปักธงชัย สำนักงานเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน โดยเริ่มลำดับจากน้อยไปหามากดังนี้ ด้านบริหารงานหลักสูตร ด้านการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพ ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ซึ่งการพิจารณาเป็นรายด้าน มีผลดังนี้

1. ด้านบริหารงานหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ที่ปรึกษาของครุที่มีต่องานด้านบริหารงานหลักสูตร อันดับแรก คือ เปิดโอกาสให้คณาจารย์ส่วนร่วมในการจัดทำสาระหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา รองลงมา คือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในกลุ่มสารการเรียนรู้วิชาต่างๆ อย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้ครุเข้าอบรมเพื่อมีความรู้เรื่องหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ มีการประเมินการใช้หลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสม กับผู้เรียนและท้องถิ่นของสถานศึกษา

2. ด้านการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ที่ปรึกษาของครุที่มีต่องานด้านการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นต้นแรก คือ ส่งเสริมให้ครุเข้าอบรมเพื่อมีความรู้ในการเขียนแผนการสอนและการจัด

กระบวนการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา รองลงมาคือส่งเสริมให้ครุศาสตราจารย์สื่อเนื้อหาในรูปแบบที่น่าสนใจ จัดการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ครุศาสตราจารย์ประเมินกิจกรรมการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ มีการติดตามการนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนการเรียนการสอน

3. ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทรรศนะของครุที่มีต่องานด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ อันดับแรก คือ ส่งเสริมให้ครุใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน รองลงมา คือ ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อ การเรียนการสอนแก่ครุผู้สอนอย่างพอเพียง และส่งเสริมสนับสนุน ให้ครุผู้สอนมีความรู้ในการผลิตสื่อการสอน และการใช้สื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ มีระบบการจัดเก็บรักษาการเบิกใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตและการใช้สื่อที่สะดวก รวดเร็ว

4. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ทรรศนะของครุที่มีต่องานด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ อันดับแรก คือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครุผู้สอนดำเนินการวัดผลระหว่างเรียนตามสภาพจริง ด้วยวิธีการที่หลากหลาย รองลงมาคือ มีการวางแผนงานการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน และจัดเอกสารการวัดผลประเมินผลแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้องชัดเจนเหมาะสมตามแนวของหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ ส่งเสริมให้ครุเข้าอบรมเพื่อมีความรู้ในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ทรรศนะของครุที่มีต่องานด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา อันดับแรก คือ มีการวางแผนการดำเนินงานการจัดการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างชัดเจน รองลงมาคือ

ส่งเสริมให้ครุที่มีความรู้ ความสามารถได้มีส่วนร่วม ในการนิเทศภายในแก่เพื่อนครุผู้สอนร่วมกับผู้บริหาร และติดตามประเมินผลการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมต่างๆ และการวางแผนทางการปรับปรุงแก้ไขร่วมกับครุผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ จัดการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของครุด้วยการเยี่ยมห้องเรียน การสังเกตแนะนำการสอนอย่างสม่ำเสมอ

6. ด้านการประกันคุณภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ทรรศนะของครุที่มีต่องานด้านการประกันคุณภาพ อันดับแรก คือ มีปฎิทินปฏิบัติงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน รองลงมาคือ มีการวางแผนการปฏิบัติงานเพื่อความคุ้มและพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และมีการรวบรวมผลการประเมินตามโครงการ/กิจกรรมอย่างครบถ้วน ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ จัดทำรายงานเผยแพร่การประเมินเพื่อการประกันคุณภาพให้ผู้เกี่ยวข้องและสาธารณะได้รับทราบ

อภิปรายผล

1. ครุที่มีเพศต่างกันมีทรรศนะต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งโดยภาพรวมและการพิจารณาตามรายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสี่ยม ไกรทอง (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ทรรศนะของครุต่อการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ครุที่มีเพศต่างกัน มีทรรศนะต่อการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษามิ่งแต่กต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ จรา แก้วจินดา (2548) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบทรรศนะของครุที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน เอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ナンทบุรี เขต 1 พบว่า ครุที่มีเพศต่างกัน มีทรรศนะต่อการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ บุญรัชพ์ (2542) ได้ศึกษาการ

บริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาในสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ในสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ที่มีเพชรต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ เพราะการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา เร่งปฏิรูประบบการผลิต การสร้างฯ และพัฒนาครุทั้งที่ทำการสอน ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชนอย่างครบวงจร รวมทั้ง พัฒนาผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยสร้างจิตสำนึกร่วมด้วยความรับผิดชอบของครู ผู้บริหาร โรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษาให้มุ่งมั่นต่อการปฏิรูป หน้าที่อย่างจริงจัง ผลการวิจัยจึงพบว่า ครูที่มีเพชรต่างกัน มีประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการด้านต่างๆ ไม่แตกต่างกัน

2. ครูที่มีอายุต่างกันมีประสิทธิภาพต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งโดยภาพรวมและการพิจารณาตามรายด้าน ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ วิวัฒน์ จุฑะปะมา (2548) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการใน การพัฒนาการบริหารงานวิชาการของครูฝ่ายวิชาการโรงเรียนในเขตพื้นที่อำเภอเมือง เพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี พบร่วมกับความต้องการไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ จราญา แก้วจินดา (2548) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิภาพของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ナンทบุรี เขต 1 พบร่วมกับ ครูที่มีอายุต่างกัน มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษามิ่งแต่ต่างกัน จากผลงานวิจัยดังกล่าว น่าจะเป็นผลมาจากการที่แต่ละโรงเรียนได้จัดให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอนให้สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถ และความต้องการแต่ละบุคคล โดยไม่ได้คำนึงถึงอายุของครู ครูจึงสามารถปฏิบัติงาน การสอนได้ดีมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ ที่ต่อการบริหารงานวิชาการ นอกจากนี้ การปฏิรูปการศึกษา ได้กำหนดให้ครุทุกคน

ได้เพิ่มความรู้และพัฒนาทักษะในรูปแบบต่างๆ อย่างต่อเนื่องทั่วถึงและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี โดยในทุก 2 ปี ต้องผ่าน การอบรมอย่างน้อย 1 ครั้ง ทั้งการอบรมของสถาบันอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีมาตรฐาน และการพัฒนาตนเองในรูปต่างๆ ให้ถือเป็น การปฏิบัติหน้าที่และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานของครู จึงทำให้ครูย่อมต้องมีความกระตือรือร้นในการทำงาน และพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้เท่าเทียมกัน ครูจึงต้องหาความรู้และประสบการณ์ ด้านวิชาการเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา

3. ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีประสิทธิภาพต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งโดยภาพรวมและการพิจารณาตามรายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเสี่ยม ไกรทอง (2547) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของครูต่อการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบร่วมกับ ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ ยุวี หมทรัพย์ (2542) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาในสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ในสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลงานวิจัยดังกล่าวอันเนื่องมาจากการ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งให้ทุกฝ่าย ตระหนักรู้และให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษามากขึ้น โดยบุคลากรทุกฝ่ายร่วมกันจัดการศึกษาโดยยึดถือหลักการแนวคิด อีกทั้งการปฏิรูปการศึกษาได้มีปรับรีองระบบการกำหนดตำแหน่งครุในสถานศึกษาสังกัด

กระทรวงศึกษาธิการเพื่อจำแนกความก้าวหน้าในสายงาน (Career Ladder) ระหว่างครุภัณฑ์ผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีสายวิชาชีพ (Career Pattern) ที่ชัดเจน แต่มีความยืดหยุ่นและสามารถตอบเปลี่ยนหมุนเวียนกันได้ โดยเฉพาะครุภัณฑ์ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องดูแลระบบและกลไกในการเลือกบุคคลเข้าเรียนในสถาบันผลิตครุภัณฑ์ทั้ง พัฒนาการหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ใน การผลิตครุภัณฑ์ที่สอนรายวิชาและครุภัณฑ์ที่สอนเฉพาะ วิชาที่เน้นการปฏิบัติให้ได้ครุภัณฑ์มีความรู้ความสามารถเชิง วิเคราะห์ สังเคราะห์และมีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งให้ มีการปรับปรุงวิธีการสอนคัดเลือกและบรรจุครุภัณฑ์ โดยให้สถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

4. ครุภัณฑ์มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานใน โรงเรียนต่างกันมีทรรศนะต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด ชลบุรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งโดย ภาพรวมและการพิจารณาตามรายด้าน ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ เสี่ยม ไกรทอง (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ทรรศนะของครุภัณฑ์ต่อการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาฯ เช่น เมือง จังหวัดปะจุ่น คือ ครุภัณฑ์ พนว่า ครุภัณฑ์มีประสบการณ์ ใน การปฏิบัติงานในโรงเรียนต่างกัน มีทรรศนะต่อการ พัฒนางานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษามิ่งแต่ก่าง กัน สอดคล้องกับการวิจัยของ วิวัฒน์ จุฑาประภา (2548) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการใน การพัฒนาการ บริหารงานวิชาการของครุภัณฑ์วิชาการโรงเรียนในเขต พื้นที่อ่าวເກົ່າເມືອງເພື່ອນບຸນ จังหวัดເພື່ອນບຸນ พนว่า ครุภัณฑ์มี ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงเรียนต่างกัน มีความ ต้องการไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ จาเรยา ແກ້ວຈິນດາ (2548) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบทรรศนะของ ครุภัณฑ์ต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

เอกสาร ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 1 พนว่า ครุภัณฑ์มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงเรียน ต่างกัน มีทรรศนะต่อการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียน ประถมศึกษามิ่งแต่กัน สอดคล้องกับการวิจัยของ อุดม จันทร์โสดา (2545) ได้ศึกษาสภาพปัจุบันการ บริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผล การวิจัยพบว่า ครุภัณฑ์มีอาชญากรรมแตกต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ขอนแก่น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ด้านบริหารงานหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดให้มีการประเมินการใช้หลักสูตรและการปรับปรุง หลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น ของสถานศึกษา มีการวางแผนการบริหารและการใช้ หลักสูตรของสถานศึกษาอย่างชัดเจน และมีการแต่งตั้ง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาโดยเน้น การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

2. ด้านการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ผู้บริหาร สถานศึกษาควรมีการติดตามการนำผลการประเมินมา ปรับปรุงแผนการเรียนการสอน มีการวางแผนการ พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษาอย่างเหมาะสม และมีนุ่มน้ำหรับจัดเอกสารคู่มือให้ครุภัณฑ์ได้ศึกษาทำความรู้ และปฏิบัติในการเขียนแผนการสอนและการจัด กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้

3. ด้านจัดการสื่อการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดให้มีระบบการจัดเก็บรักษา การเบิกใช้สื่อและ วัสดุอุปกรณ์ในการผลิตและการใช้สื่อที่สะดวก รวดเร็ว ส่งเสริมการปรับปรุงสื่อให้เหมาะสมกับการจัดการเรียน การสอน และส่งเสริมการประเมินผลสื่อและนวัตกรรมที่ ใช้ในการเรียนการสอน

4. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ผู้บริหาร สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครุภัณฑ์เข้าอบรมเพื่อความรู้ใน

การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนติดตาม ประเมินผลด้าน การวัดผลประเมินผลผู้เรียนของครุผู้สอนอย่างต่อเนื่อง และจัดเอกสารและระเบียบการวัดผลประเมินผลของ สถานศึกษาให้ครุผู้สอนใช้เป็นแนวปฏิบัติในแนวทาง เดียวกันทั้งสถานศึกษาอย่างชัดเจน

5. ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ผู้บริหาร สถานศึกษาควรจัดการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของ ครุด้วยการเยี่ยมชั้นเรียนการสังเกตแนะนำการสอนอย่าง สม่ำเสมอ มีการประชุมด้านวิชาการเพื่อการนิเทศงานให้ แก่ครุผู้สอนและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมการ ปฏิบัติงานกลุ่มของครุให้มีการนิเทศกันเองในสาระวิชา ต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ในการจัดการ เรียนการสอน

6. ด้านการประกันคุณภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดทำรายงานเผยแพร่การประเมินเพื่อการ ประกันคุณภาพให้ผู้เกี่ยวข้องและสาธารณะได้รับทราบ ตลอดจนส่งเสริมให้ครุ/นักเรียน/ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา และเผยแพร่ให้ครุมีความรู้ ในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยการ ประเมินตนเอง เพื่อทบทวนปรับปรุงการประกันคุณภาพ การศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยการบริหารงานหลักสูตร ตาม ทรรศนะของครุในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชลบุรี
2. ควรศึกษาวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ตามทรรศนะของครุในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชลบุรี

เอกสารอ้างอิง

- จรรยา แก้วจินดา. (2548). ทรรศนะของครุที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- บุญรี ชมทรัพย์. (2542). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาในสำนักงานเขตของ กองกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- วิวัฒน์ จุโพปeme. (2548). ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของครุผู้ายวิชาการ โรงเรียนใน เขตพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรมน์. (2544). การพัฒนาปรับเปลี่ยนการประเมินตามสภาพจริงเพื่อการประกันคุณภาพการเรียนรู้ ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. เผยแพร่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สันติ บุญกิริมย์. (2552). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: บุ๊ค พอยท์.
- ศิปปันน์ เกตุทัต. (2541). การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์: สู่ความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติใน ศตวรรษหน้า เรื่อง บุษราศาสตร์การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: ธนาคารกสิกรไทย.

- เสจีym ไกรทอง. (2547). ทรรศนะของครุต่อการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดปะจ万户คีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อุดม จันทร์ใสดา. (2545). ได้ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Agthe, R. R. (1980). The Elementary Principals' Perceptions of Their Own and Teachers' Role in Curriculum Decision Making. *Dissertation Abstracts International*, 24, 23-25.
- Faber, C. F., & Gilbert, F. S. (1970). *Elementary school Administration Theory and Practice*. New York: Holt, Linchert and Winston.
- Jackson, W. P. (1986). *Life in Classroom*. Chicago: Rinehart and Winston.
- McCarthy, W. M. (1987). The Role of the Secondary School Principals in New Jersey. *Dissertation Abstracts International*, 32, 36-39.